

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะ
การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
The Use of Phonics-based Instruction to Develop English
Pronunciation Skills of Grade 2

รวีสุตา เจริญราช
สัจธรรม พรทวีกุล
นิสิตหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Rawisuda Charoenrach
Satjatam Porntaweekul
Master of Education Program Student in Curriculum and Instruction, Roi Et Rajabhat University.
Email: 1drexgot7am@gmail.com

รับบทความ: 8 กรกฎาคม 2569; แก้ไขบทความ 21 สิงหาคม 2569; ตอรับบทความ: 24 สิงหาคม 2569
Received: July 8, 2026; Revised: August 21, 2026; Accepted: August 24, 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดก่อน-หลัง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนนาสวนศึกษา อำเภอนาหว้า จังหวัดอุดรธานี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2568 จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 7 แผน 2) แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ จำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .93 3) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียน จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และสถิติทดสอบวิลคอกซัน

ผลการวิจัย พบว่า 1) ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.78/81.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 2) ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภายหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -4.947, p < .001$) และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 4.25 ($\bar{x} = 4.25, S.D. (0.87)$)

คำสำคัญ : กิจกรรมการเรียนรู้; ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ; วิธีการสอนแบบโฟนิกส์

Abstract

The objectives of this research were: 1) to develop phonics-based learning activities for enhancing the English pronunciation skills of Grade 2 students to meet the efficiency criterion of 80/80; 2) to compare students' English pronunciation skills before and after the implementation of phonics-based instruction; and 3) to investigate students' satisfaction towards the phonics-based learning activities. The sample consisted of 32 Grade 2/1 students from Wassanasuksa School, Wang Sam Mo District, Udon Thani Province, under the Office of the Private Education Commission, during the 2025 academic year. The participants were selected through purposive sampling. The research instruments included: 1) seven phonics-based lesson plans; 2) a 15-item English pronunciation test; and 3) a 15-item student satisfaction scale. Data were analyzed using mean, standard deviation, percentage, and Wilcoxon Signed Ranks Test.

The research findings revealed that: 1) The efficiency of the phonics-based learning activities was 83.78/81.53, which exceeded the established 80/80 criterion. 2) The English pronunciation skills of Grade 2 students after participating in the phonics-based instruction were significantly higher than those before the instruction at a .05 level of statistical significance ($Z = -4.947$, $p < .001$). And 3) The overall satisfaction of Grade 2 students towards the phonics-based learning activities was at a high level ($\bar{x} = 4.25$, S.D. (0.87)).

Keywords: Learning Activities; English Pronunciation Skills; Phonics-based Instruction

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220) ซึ่งภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ที่หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือ ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ที่ระบุว่า ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญที่เชื่อมโยงสู่การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ และตามเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561–2580) ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ได้ระบุว่า ประชาชนไทยต้องมีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 มีความสามารถด้านภาษาต่างประเทศและสามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และพร้อมแข่งขันในระดับนานาชาติ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

จากการศึกษาและสำรวจสภาพปัญหาภายในห้องเรียนของผู้วิจัยโดยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนพบว่า ผู้เรียนยังไม่สามารถแยกเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษได้ แม้ผู้เรียนจะสามารถออกเสียงตาม ฟัง คำศัพท์ออก และบอกความหมายได้ถูกต้อง แต่เมื่อมาเป็นในรูปแบบของตัวอักษรผู้เรียนยังไม่สามารถอ่านออก

เสียงได้มากนัก เพียงอาศัยความจำและความคุ้นเคยจากการเห็นและได้อ่านบ่อย ๆ เท่านั้นหากไปเจอตัวอักษรเดิมแต่อยู่ในคำศัพท์ใหม่ก็จะไม่สามารถอ่านออกเสียงได้ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในการอ่านออกเสียง และไม่มีแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพราะคิดว่ายากเกินไป

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษางานวิจัย เพื่อให้ได้แนวทางในการแก้ไขและพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียน โดยเป็นการนำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ณัฐริกา พลพิทักษ์ (2566, หน้า 29) กล่าวว่า โฟนิกส์มีวัตถุประสงค์ในการสอน เพื่อให้เด็กมีความสามารถในการถอดรหัสคำ ซึ่งรวมทักษะหลายทักษะไว้ในบริบทเดียว เป็นการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่จะอ่านเชื่อมโยงใจความได้ สามารถสะกดคำ และถอดรหัสเสียงของคำได้อย่างเป็นระบบ และมีความสามารถในการเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียงของตัวอักษรได้ ทำให้ผู้อ่านนั้นเกิดการประยุกต์ใช้ทักษะของ โฟนิกส์กับคำที่ไม่คุ้นเคย โดยที่ผู้อ่านต้องผสมเสียงเข้าด้วยกันตามลำดับ ของตัวอักษรที่ปรากฏในคำ จึงทำให้ผู้อ่านนั้นอ่านออกเสียงคำออกมาได้ และนำไปใช้เป็นแนวทางในการเดาคำอื่นที่ไม่คุ้นเคยได้ต่อไป จากทักษะการถอดรหัสเสียงของโฟนิกส์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีผู้วิจัยหลายท่านที่ได้ใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มาแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงของผู้เรียน เช่น ณัฐริกา พลพิทักษ์ (2566, หน้า 62) ได้ศึกษา การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80.06 เช่นเดียวกันกับ เจษฎาพร หมั่นน้อย (2566, หน้า 41) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบจอลล์โฟนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนภายหลังการจัดการเรียนรู้แบบจอลล์โฟนิกส์ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทางเดียวกันว่า การใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้น ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้วิธีการออกเสียงที่ถูกต้อง ได้เรียนรู้หน่วยเสียง และเข้าใจเสียงของตัวอักษร แสดงให้เห็นว่าวิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้น เป็นหนึ่งในวิธีการที่สามารถนำมาแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของผู้เรียนภาษาอังกฤษได้อย่างดี และมีประสิทธิภาพ

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญของทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 ซึ่งการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงจะส่งผลให้การเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของผู้เรียนสูงขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

สมมติฐานในการศึกษา

หลังจากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ แล้วนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

การทบทวนวรรณกรรม

ทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่บุคคลเปล่งเสียงออกมาได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง คล่องแคล่ว ตามโครงสร้าง หน่วยเสียง และมีการสะกดคำได้ตรงตามเสียงของแต่ละตัวอักษร โดยมีการเน้นเสียงถ้อยคำ และเสียงต้น-เสียงปลาย โดยออกเสียงได้ตามรูปแบบกลุ่มการออกเสียง Phonics ของ Jolly Phonics (Jolly Phonics, 2025) ทั้ง 7 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 s, a, t, p, i, n
- กลุ่มที่ 2 c k, e, h, r, m, d
- กลุ่มที่ 3 g, o, u, l, f, b
- กลุ่มที่ 4 ai, j, oa, ie, ee, or
- กลุ่มที่ 5 z, w, ng, v, oo (สั้น), OO (ยาว)
- กลุ่มที่ 6 y, x, ch, sh, th (voiced), th (unvoiced)
- กลุ่มที่ 7 qu, ou, oi, ue, er, ar,

โดยวัดได้จากแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

กิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ คือ วิธีการเรียนอ่านเขียนและออกเสียงภาษาอังกฤษ โดยใช้หลักการถอดรหัสเสียงและการผสมเสียงตัวอักษร a ถึง z ทั้ง 26 ตัว 42 เสียง ซึ่งจะต้องทำความเข้าใจกับเสียงของตัวอักษรต่างๆ เข้าใจความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษร หน่วยเสียงพยัญชนะ สระ อวัยวะที่ใช้ในการออกเสียงและการกำเนิดเสียง โดยมีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นขั้นตอนที่ครูปรับและเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการเรียนการสอน โดยที่ครูใช้กิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียน โดยการเปิดคลิปเพลงการออกเสียงตัวอักษร

ขั้นที่ 2 ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ เป็นขั้นตอนสำคัญในการจัดการเรียนการสอน ครูจะนำเสนอตัวอักษร และสอนนักเรียนในเรื่องความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรแต่ละตัว หน่วยเสียงพยัญชนะ และสระ

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติ เป็นขั้นที่ครูให้นักเรียนฝึกออกเสียงตามหลักโฟนิกส์ โดยเริ่มจากการออกเสียงตัวอักษรแต่ละตัว เสียงพยัญชนะ และสระ เริ่มจากการออกเสียงเป็นคำ เป็นวลี และประโยค

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นตอนที่นักเรียนนำความรู้เกี่ยวกับทักษะที่เรียนไปใช้ในการฝึกอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ใหม่ ด้วยตนเอง โดยเริ่มจากการฝึกออกเสียงเป็นคำจากคำศัพท์ที่ครูเตรียมไว้

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ทบทวนและสรุปเนื้อหาสำคัญที่ได้เรียนรู้ไปแล้ว โดยที่ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษามากที่สุด

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจของนักเรียนที่แสดงออกมาในเชิงบวกต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถตอบสนองความต้องการนั้น ๆ ได้ เกิดความสบายใจ ปลื้มใจ เกิดความรู้สึกด้านบวก จนกลายเป็นความพึงพอใจ ซึ่งวัดได้โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ด้านเนื้อหา การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล และด้านการเรียนรู้และพัฒนาของผู้เรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ตามมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert R, 1967)

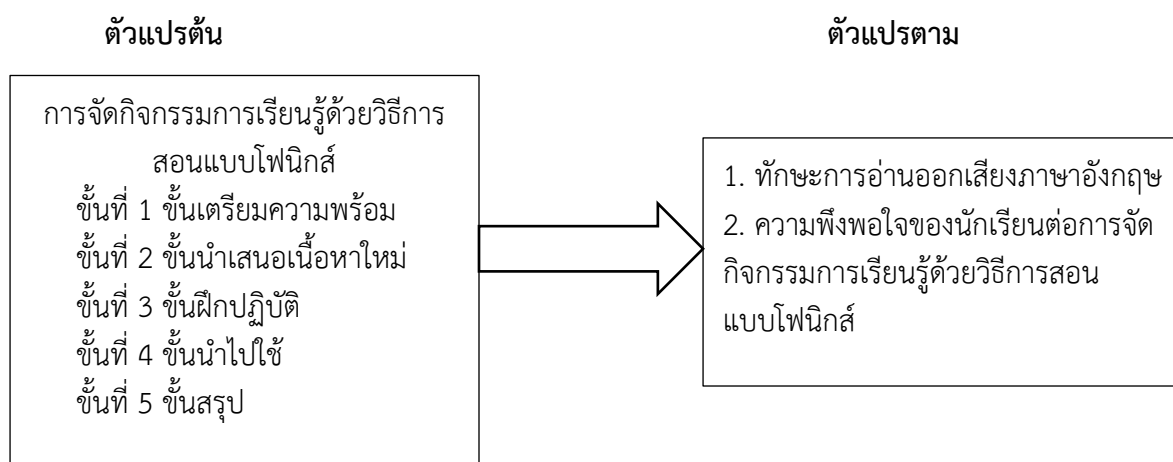
ประสิทธิภาพแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ E1/E2 หมายถึง คะแนนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จนบรรลุวัตถุประสงค์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ E1/E2 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ไว้ที่ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินใบงานและการทำแบบทดสอบย่อย ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกแผนรวมกัน มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังเรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าตั้งแต่ร้อยละ 80 ขึ้นไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษากรอบแนวคิดวิธีการสอนโฟนิกส์ของหลักสูตรจอลลี่โฟนิกส์ ซึ่งคิดค้นโดย Sue Lloyd และ Sara Wernham คุณครูโรงเรียน Woods Loke Primary School ที่เมือง Lowestoft ประเทศอังกฤษ ร่วมกับ Chris Jolly ซึ่งเป็นเจ้าของและกรรมการผู้จัดการบริษัท Jolly Learning Ltd. (Lloyd Sue, 1992) โดยผู้วิจัยได้นำมาปรับและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและบริบทในชั้นเรียน รวมทั้งได้นำคุณลักษณะการอ่านออกเสียงของ พิมภรณ์ พวงชื่น (2562, หน้า 6), ลลิตา ทองรัตน์ (2563, หน้า 21), รัชดากาญจน์ ไยดี (2565, หน้า 14) และ ณัฐริกา พลพิทักษ์ (2566, หน้า 19-20) มาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ดังแสดงในแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว และทำการวัดผลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนโรงเรียนวาศนาศึกษา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ผู้วิจัยสอนอยู่และมีปัญหาด้านทักษะการอ่านออกเสียง

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ กึ่งทดลอง (Quasi-experimental research) โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มทดลองเพียงกลุ่มเดียว และทำการวัดผลก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือหลัก 3 ชุด เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ พัฒนาขึ้นตามแนวทาง Jolly Phonics ครอบคลุมหน่วยเสียง 7 กลุ่ม โดยออกแบบให้มี 7 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 14 ชั่วโมง มีการจัดลำดับเนื้อหาและเสียงจากง่ายไปหายาก พร้อมทั้งเน้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านรูปแบบที่หลากหลาย เช่น เกมการผสมเสียง การฝึกอ่านออกเสียง การฟังเสียงจากสื่อหรือคลิปเสียง รวมถึงการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์เพื่อเสริมสร้างความจำและการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมอยู่ที่ 4.22 มีความเหมาะสมมาก

2. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบแบบรายบุคคล (One-on-One Oral Test) ประกอบด้วยคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 1 ชุด 15 คำ 45 คะแนน ซึ่งออกแบบให้ครอบคลุมรูปแบบเสียง เช่น CVC, CCVC, CVCC และ digraph ตามแนวทาง Jolly Phonics ครอบคลุมหน่วยเสียง 7 กลุ่ม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งได้วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.93

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ พัฒนาในรูปแบบของ มาตรการส่วนประมาณค่าแบบ Likert 5 ระดับ มีจำนวน 15 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเนื้อหา 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3) ด้านสื่อและอุปกรณ์ 4) ด้านการวัดและประเมินผล 5) ด้านการเรียนรู้และพัฒนาของผู้เรียน ซึ่งผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเฉลี่ยอยู่ที่ 1.00 (IOC = 1.00)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. ชี้แจงให้ผู้เรียนให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

3. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้แบบโฟนิกส์ 7 แผน รวม 14 ชั่วโมง ในช่วงเวลา 4 สัปดาห์ โดยมีการเก็บคะแนนจากใบงาน เรื่อง “Separate the letters and write the pronunciation” ทุกแผน แผนละ 5 คะแนน โดยมีแผนที่ 6 ที่เก็บ 6 คะแนน เพื่อให้ครอบคลุมทุกเสียงในแผน และเก็บคะแนนจากการทดสอบอ่านออกเสียงท้ายบทเรียน จากคำศัพท์ที่ได้เรียนในแต่ละแผน แผนละ 10 คำ รวมคะแนนเต็ม 30 คะแนน ยกเว้นแผนที่ 6 ที่มี 12 คำ รวมคะแนนเต็ม 36 คะแนน เพื่อให้ครอบคลุมทุกเสียงในแผน

4. หลังจากสิ้นสุดกิจกรรม ทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบเดิม เพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงด้านทักษะ โดยทดสอบเป็นรายบุคคล แล้วบันทึกเป็นคะแนนหลังเรียน ซึ่งในระหว่างการทำทดสอบ ได้ใช้ผู้ประเมิน 2 คน คือผู้วิจัย และ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษอีก 1 ท่าน ประเมินร่วมกัน โดยก่อนประเมิน ได้มีการพูดคุยทำความเข้าใจกับเกณฑ์การให้คะแนน เพื่อให้เข้าใจในเกณฑ์ตรงกัน พร้อมทั้งบันทึกเสียงนักเรียนไว้ แล้วเปิดฟังเพื่อทบทวนคะแนนการประเมินอีก 1 ครั้ง จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาคำนวณหาความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (Inter-rater Reliability) ด้วย เพื่อยืนยันความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่นของคะแนนทักษะการอ่านออกเสียง

5. สอบถามความพึงพอใจด้วยแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อใช้ในการวัดผลและประเมินผลด้านทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ทำการบันทึกคะแนนจนครบ โดยได้มีการอ่านข้อคำถาม พร้อมทั้งอธิบายและยกตัวอย่างเป็นรายข้อ เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพและเข้าใจมากขึ้น

6. นำคะแนนที่เก็บรวบรวมข้อมูลได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบบสอบถามความพึงพอใจ มาวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ เพื่อสรุปผลการทดลองตามความมุ่งหมายการวิจัยต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ ระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ โดยวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติทดสอบ วิลคอกซัน (Wilcoxon Signed Ranks Test)

2. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E1/E2) กำหนดเกณฑ์ 80/80

3. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึงไม่พึงพอใจเลย

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยประเมินผลตามวิธีของ (บุญชม ศรีสะอาด. 2560) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดคะแนนการประเมินระดับความเหมาะสม ของแผนจัดการเรียนรู้และแบบประเมินความสามารถในการคิดวิเคราะห์ โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในการประเมิน มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จากนั้นนำแบบทดสอบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่ผ่านการประเมินจาก ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 30 ข้อ ไปทดลองใช้ (try out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 35 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้ข้อมูลสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

รายการ	จำนวนนักเรียน (N)	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของ กระบวนการ (E ₁)	32	252	211.13	1.51	83.78
ประสิทธิภาพของ ผลลัพธ์ (E ₂)	32	45	36.69	4.99	81.53
ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ E ₁ /E ₂ เท่ากับ 83.78/81.53					

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า จากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ จำนวน 7 แผน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 211.13 คิดเป็นร้อยละ 83.78 และผลจากการวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.69 คิดเป็นร้อยละ 81.53 ดังนั้นประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จึงมีประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ (E₁/E₂) เท่ากับ 83.78/81.53 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพด้านกระบวนการและประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

การทดสอบ	N	มัธยฐาน	ผลรวมอันดับที่ ด้านลบ	ผลรวมอันดับที่ ด้านบวก	Z	p-value
ก่อนเรียน	32	26.00	528.00	0.00	-4.947	0.000
หลังเรียน	32	36.25				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีทักษะการอ่านออกเสียงหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -4.947$, $p < .001$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดจากการจัดอันดับที่ของคะแนน (Ranks) พบว่า นักเรียนกลุ่มเป้าหมายทั้ง 32 คน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทุกคน (Negative Ranks = 32) โดยไม่มีนักเรียนที่มีคะแนนเท่าเดิมหรือลดลง (Ties = 0, Positive Ranks = 0) ทั้งนี้ มีค่ามัธยฐาน (Median) ของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 36.25 ซึ่งสูงกว่าค่ามัธยฐานของคะแนนก่อนเรียนที่มีค่าเท่ากับ 26.00 แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ สามารถพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนได้และครอบคลุมนักเรียนทุกคนในกลุ่มเป้าหมาย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ข้อ	รายการประเมิน	x	S.D.	แปลผล
ด้านความพึงพอใจต่อเนื้อหา				
1	เนื้อหาไม่ยากเกินไป	4.22	0.61	มาก
2	เนื้อหาไม่มากเกินไป	4.00	0.88	มาก
3	เนื้อหามีความน่าสนใจ	4.47	0.76	มาก
ด้านความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้				
4	กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ สนุกสนาน	4.34	0.83	มาก
5	กิจกรรมการเรียนรู้ไม่ยาก เข้าใจง่าย	4.13	0.98	มาก
6	กิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาตรงกัน	4.19	0.78	มาก
ด้านความพึงพอใจต่อสื่อและอุปกรณ์				
7	สื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	4.56	0.76	มากที่สุด
8	อุปกรณ์เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	4.38	0.83	มาก
9	สื่อและอุปกรณ์เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	4.44	0.91	มาก
ด้านความพึงพอใจต่อการวัดและประเมินผล				

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
10	มีเกณฑ์การให้คะแนนชัดเจน	4.16	0.99	มาก
11	แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษตรงกับเนื้อหาที่เรียน	4.47	0.76	มาก
12	แบบทดสอบเพื่อวัดทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษเข้าใจง่าย ไม่ยาก	4.22	0.91	มาก
ด้านความพึงพอใจต่อการเรียนรู้และพัฒนาของผู้เรียน				
13	นักเรียนรู้จักเสียงของตัวอักษรภาษาอังกฤษแต่ละตัว	3.97	0.97	ปานกลาง
14	นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ	3.81	1.18	ปานกลาง
15	นักเรียนอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.34	0.87	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม		4.25	0.87	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการศึกษาพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์อยู่ในระดับมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน เท่ากับ 4.25 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้อย่างมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษในด้านการเรียนรู้และพัฒนาของผู้เรียนน้อยที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.81 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง

สรุปและอภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E1/E2) ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ E1/E2 เท่ากับ 83.78/81.53 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ทั้งนี้ อาจเป็นผลเนื่องมาจากแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และได้ผ่านการปรับปรุงจนมีความเหมาะสม จึงทำให้มีประสิทธิภาพและนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้จริง โดยได้มีการสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ เช่น เพลงประกอบการออกเสียงพร้อมแสดงท่าทาง บัตรคำศัพท์ที่มีรูปภาพประกอบ เมื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีความสนใจและอยากรู้ อยากเรียนเพิ่มขึ้น มีขั้นตอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ซึ่งนักเรียนลงมือปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี จึงทำให้ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับแนวคิด Affective Filter Hypothesis ของ Krashen (1982) ที่ระบุว่า การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้มีความสนุกสนานและผ่อนคลาย จะช่วยลดทัศนคติเชิงลบหรือความวิตกกังวลของผู้เรียน ส่งผลให้กระบวนการรับรู้และจดจำข้อมูลทางภาษาเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับรายงานของ National Reading Panel (2000) ที่ยืนยันว่าการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ที่มีประสิทธิภาพต้องเป็นการสอนอย่างเป็นระบบ มีลำดับขั้นตอนที่ชัดเจนจากหน่วยเสียงย่อยไปสู่

การผสมคำ และสอดคล้องกับ ญัฐริกา พลพิทักษ์ (2566, หน้า 77) ที่ได้ศึกษาถึง การพัฒนาทักษะ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ของนักเรียน พบว่า ผู้เรียนมีทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 80.06 2) ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.06/82.60 3) ค่าดัชนีประสิทธิผลของ การอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ ร้อยละ 71.84

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงได้โดยตรง เพราะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะเน้นไปที่การออกเสียงตัวอักษรภาษาอังกฤษแต่ละกลุ่ม สอดคล้องกับแนวคิดของ Lloyd Sue (1992) ที่เน้นว่าการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรผ่านการใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน ช่วยให้เด็กเล็กจดจำรหัสทางภาษาได้แม่นยำกว่าการท่องจำ และสอดคล้องกับ ทฤษฎีการสร้างแผนที่ทางระบบเสียงของ Ehri (2005) ที่ระบุว่า เมื่อผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและหน่วยเสียง สมองจะสร้างการเชื่อมโยงที่แข็งแกร่ง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่ทำให้นักเรียนอ่านคำศัพท์ใหม่ๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งผลวิจัยสอดคล้องกับ กชกร ใจการุณ (2565) ที่ได้ศึกษา ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ เจษฎาพร หมั่นน้อย (2566) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบจอลล์โฟนิกส์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมาก ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 ทั้งนี้เมื่อดูเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด สอดคล้องกับแนวคิดของ Lloyd (1992) ผู้คิดค้น Jolly Phonics ที่เน้นการใช้สื่อพหุสัมผัสสำหรับเด็กวัยประถมศึกษาตอนต้น สื่อที่จับต้องได้และกระตุ้นประสาทสัมผัสจะส่งผลต่อความพึงพอใจและความสนใจในการเรียนรู้สูงที่สุด และยังสอดคล้องกับ ทฤษฎีความพึงพอใจและแรงจูงใจ ของ Wigfield and Eccles (2000) ที่ระบุว่าความพึงพอใจเกิดจากความรู้สึกว่าสิ่งที่เรียนมีคุณค่าและน่าสนใจ และการที่คะแนนเฉลี่ยด้านสื่อสูงมาก แสดงให้เห็นว่า สื่อเป็นตัวช่วยสร้างแรงจูงใจภายนอกที่ดีเยี่ยมสำหรับเด็กเล็ก ทำให้เด็กสนุกกับกิจกรรมแม้ว่าตัวเนื้อหาภาษาอังกฤษอาจจะยากสำหรับเขาก็ตาม และสอดคล้องกับ กชกร ใจการุณ (2565) ที่ได้ศึกษา ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ในระดับมากที่สุด

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากงานวิจัยนี้ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม 2) ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ 3) ขั้นฝึกปฏิบัติ 4) ขั้นนำไปใช้ 5) ขั้นสรุป จากการที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน นำไปสู่เป้าหมายที่มุ่งพัฒนา ดังแผนภาพที่ 2 ต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์

ขั้นตอนเชื่อมโยงกันเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รู้จักหลักการออกเสียง จากหน่วยเสียงและความสัมพันธ์ของเสียงกับตัวอักษร โดยมีการผสมผสานโครงสร้างเสียง 42 เสียงของ Jolly Phonics เข้ากับขั้นตอนการสอนที่ปรับให้เหมาะกับบริบทนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนไทยโดยเฉพาะ และในขั้นตอนที่ 3 และ ขั้นตอนี่ 4 ที่เป็นการฝึกออกเสียง ได้ออกแบบให้นักเรียนถอดคำอ่านออกมาเทียบกับพยัญชนะและสระในภาษาไทย ซึ่งขั้นตอนนี้ทำให้นักเรียนเข้าใจได้มากกว่าแค่การฝึกออกเสียงตามครูหรือคลิปเสียงเจ้าของภาษา และการปรับลดตัวอักษรในการเรียนเป็น 3 เสียง ต่อ 1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จะทำให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ควรกำหนดเนื้อหาและระยะเวลาให้สอดคล้องกัน ควรจะแบ่งย่อยเนื้อหาให้เป็นกลุ่มย่อยอีกจากแผนละ 6 เสียง ให้เป็นแผนละ 3 เสียง และควรเพิ่มระยะเวลาในการเรียนรู้ และยืดหยุ่นเวลาตามความเหมาะสม

1.2 ในขั้นตอนการฝึกอ่านออกเสียง ครูผู้สอนควรเพิ่มกิจกรรมที่หลากหลายขึ้นเพื่อเพิ่มเทคนิควิธีให้ผู้เรียนได้ฝึกออกเสียงมากขึ้น และกิจกรรมที่หลากหลายนี้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจและส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียนมากขึ้น

1.3 การทดสอบการอ่านออกเสียงของผู้เรียน ผู้วิจัยเป็นผู้ให้คะแนนด้วยตัวเอง พร้อมทั้งครูผู้สอนภาษาอังกฤษอีก 1 ท่าน โดยมีการพูดคุยทำความเข้าใจกับเกณฑ์การประเมิน เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันในเกณฑ์การให้คะแนน และบันทึกเสียงเพื่อฟังซ้ำอีกรอบ เป็นการทบทวนการให้คะแนน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยแบบมีกลุ่มควบคุม เพื่อเปรียบเทียบกับวิธีการสอนแบบเดิม

2.2 ควรศึกษาความคงทนของทักษะการอ่านออกเสียงหลังจบการทดลองไปแล้วระยะหนึ่ง

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ทำให้ค่าความพึงพอใจด้านการเรียนรู้และพัฒนาของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งต่ำสุดในบรรดา 5 ด้าน ว่าเกิดจากสาเหตุใด

เอกสารอ้างอิง

กขกร ใจการุณ. (2565). ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อการพัฒนาการด้านทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนกลอย อำเภอนองขาหย่าง จังหวัดอุทัยธานี [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร].

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

เจษฎาพร หมั่นน้อย. (2566). การศึกษาความสามารถในการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากการจัดการเรียนรู้แบบจอลล์โฟนิกส์ [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ].

ณัฐริกา พลพิทักษ์. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบโฟนิกส์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม].

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น. สุวีริยาสาส์น.

พิมภรณ์ พวงชื่น. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านออกเสียงและสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร].

รัชดาภาญณ์ ไยดี. (2565). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงแบบโฟนิกส์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านโนนดาด จังหวัดกำแพงเพชร [วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ, มหาวิทยาลัยนเรศวร].

- ลลิตา ทองรัตน์. (2563). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษด้วยโฟนิกส์ ตามรูปแบบการเรียนรู้ การสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส (Davies) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม].
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561–2580 (ฉบับประกาศราชกิจจานุเบกษา). สำนักงานนายกรัฐมนตรี.
- Ehri, L. C. (2005). Learning to read words: Theory, findings, and issues. *Scientific Studies of Reading*, 9(2), 167–188. https://doi.org/10.1207/s1532799xssr0902_4.
- Jolly Phonics. (2025). *Jolly Phonics: Teaching materials and methodology*. Jolly Learning. Retrieved October 8, 2025, from <https://www.jollylearning.co.uk>.
- Krashen, S. D. (1982). *Principles and practice in second language acquisition*. Pergamon Press.
- Likert, R. (1967). The method of constructing an attitude scale. In M. Fishbein (Ed.), *Attitude theory and measurement* (pp. 90–95). Wiley & Sons.
- Lloyd, S. (1992). *The phonics handbook*. Jolly Learning.
- National Reading Panel. (2000). *Teaching children to read: An evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction* (NIH Publication No. 00-4769). National Institute of Child Health and Human Development.
- Wigfield, A., & Eccles, J. S. (2000). Expectancy-value theory of achievement motivation. *Contemporary Educational Psychology*, 25(1), 68–81. <https://doi.org/10.1006/ceps.1999.1015>.